

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. Пловдив, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нина Ив. Кузманова

Членове: Веселин Д. Хаджиев
Иван М. Минчев

при участието на секретаря Красимира Хр. Н. Кутрянска
в присъствието на прокурора Костадин Д. Паскалев
като разгледа докладваното от Веселин Д. Хаджиев Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20235300600815 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Делото се разглежда от Окръжен съд - Пловдив като въззивна инстанция повторно – при условията на чл.355, ал.1, т.3 от НПК, след постановената касационна отмяна (Решение № 125/04.04.2023 г., постановено по к. н. д. № 123/23 г. на ВКС, III н. о.) по първоначално издадената нова (въззивна) присъда № 55/20.09.2022 г. (по в. н. о. х. д. № 330/2022 г. по описа на Окръжен съд - Пловдив), с която (на основание чл.334, т.2 вр. чл.336, ал.1, т.3) веднъж е била частично отменена сега проверяваната по реда на гл. XXI НПК Присъда от 12.02.2021 г. по НОХД № 2020/17 г. по описа на Районен съд – Пловдив, II н.с и подсъдимият С. М. К. е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл.144, ал. 3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК.

Предмет на проверка в настоящото производство е Присъда № 260034/12.02.2021 г., постановена по НОХД № 2020/2017 г. по описа на Районен съд – Пловдив.

Със същата присъда, подсъдимият С. М. К. е признат за невинен, за това, че в периода от 14.05.2011 г. до 30.01.2012 г., в гр.П., в условията на продължавано престъпление, се е заканил на В. Х. К., с престъпление против нейната личност – с убийство, както следва:

- на 14.05.2011 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с

престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К.а, а именно: „Знай само едно и го дай на полицията да го прочете ще те обезглавя лично аз и ще се предам сам“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 15.05.2011 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К., а именно: „Ти май доста сурово наказание си просиш и ще си го получиш до два дни“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 11.09.2011 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ****, ползван от В. К.а, а именно: „Хей имате три дни с своята майка да ни върнете парите които баща ти взе от нас. Ако до вторник не ги върнете, нито сот нито полиция ще ви помогне. Първото предупреждение ще е в сряда. Ако отидеш в полицията веднага ще ти покажем кои сме. И сумата ще се утрои. Гледаме те. И доста красиви деца имаш. Повтаряме ти върнете парите. И без полиция ще си навредите на вас. До вторник със парите. Майка ти и ти знаете колко са баща ти преди да умре ви каза“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 14.09.2011 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № **** ползван от В. К.а, а именно: „Времето да върнете парите на 13 изтече първата честитка вече получихте следва много нови доста над което ни дължите ще изгубите.Невозете децата си в колата те нямат вина повтаряме ви не се шегуваме. Нито камерите, нито сот, нито полицията. Дайте си ми парите. Майка ти знае колко са и кой ги взе Х.. Ако утре ги няма нова честитка“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 23.09.2011 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К., а именно: „Скоро майка ти отива при баща ти след това си ти. Брат ти сигурно ще ни върне парите. Ние забавяме но не забравяме. Помислете до понеделник. Дайте си ни парите.“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 29.11.2011 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К.а, а именно: „Много сълзи ще има много от твоите очи ще са голяма коледен подарък. Очаквай го скоро. Ще го харесаш и запомниш. Куриер специален ще ти го

донесе. С капак е и е вечен. Отдавна е подготвен и чакаше да го поискаш. Пристига. Подаръка ви тръгна ще е при вас много скоро и е хубав. Купете шампанско да го полеете“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 28.12.2011 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К., а именно: „Неразбра ли че с майката ви остана много малко живот скоро и двете ще умрете заедно в един миг и час вие сте мъртви вече“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 06.01.2012 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К., а именно: „Ти не можели да разбереш скоро умираш от мъка по умрялата ти майка. А след нея си ти. Няма да живеете. От мен да го знаете. Скоро ще е краят. И няма прошка. Посред бял ден ще е пред много хора. Така красиво е измислено ще е световен хит в новините. Мъртви сте решено без компромиси“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 17.01.2012 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К.а, а именно: „Здравей те информирам ви че до няколко дни ще бъдете вие и цялото ви семейство опожарени. Досега бяха предупрежденията. Сега до пепел ще ви изгорим. Бъдете сигурна. Жалко за децата но те няма да ни спрат нито който и да било. Доста ви чакахме вината е ваша. Е идваме очаквайте ни.“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 29.01.2012 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К.а, а именно: „Вдигни ма ** не се крий майка ти да ** При когото взе хубавото ти беше хей не се крий знаем те къде си. Да горите ли искате пак. Този път както спите ние забавяме но не забравяме. *** нагла жалко за децата те пазеха досега. Два дни има още и ти ... помисли от доста време те чакахме за тия пари. Взе ги връщай ги или ...“ и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- на 30.01.2012 г. се е заканил на В. Х. К.а ЕГН ***** с престъпление против нейната личност – с убийство, като е изпратил текстово съобщение /СМС/ на мобилен телефон с № ***, ползван от В. К.а, а именно: „Ама *** няма къде да се криеш знаем всяка твоя стъпка. И тия дни ще ти покажем кои сме. Дотук с предупрежденията. Жалко за децата те дано не пострадат. Ти със сигурност. И охрана да има няма да ни спре платено ни е доста добре. Очаквай ни тия дни доста те чакахме ние. Пригответи се.“, като на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за

престъпление по чл.144, ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК.

Предявеният от В. Х. Л. против подсъдимия граждански иск за сумата от 3000 лв., представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди в резултат на престъплението по чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК, е отхвърлен като неоснователен.

На основание чл.190, ал.1 от НПК, е постановено направените в хода на първоинстанционното производство разноси да останат за сметка на държавата.

Срещу присъдата е депозиран въззивен протест и допълнение към него от прокурор при Районна прокуратура – Пловдив и въззивна жалба и допълнение към нея от поверениците на В. Х. Л..

С протеста се правят оплаквания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на постановената присъда. Излагат се доводи, че съдът неправилно е изключил от доказателствата по делото протоколите за претърсване, изземване, обиск и протокола за доброволно предаване, с които са приобщени множество доказателства, с аргумента, че при извършването на тези процесуално-следствени действия подсъдимият е бил задържан по реда на ЗМВР. Твърди се, че по делото са налице множество косвени доказателства обосноваващи извода, че подсъдимият е автор на престъплението, за което е предаден на съд. Изразява се несъгласие с изводите на съда, че инкриминираните закани за убийство не са възбудили основателен страх от осъществяването им у пострадалата. Прави се искане въззивният съд да отмени така постановения първоинстанционен акт, като постанови нов с който да признае подсъдимия К. за виновен по повдигнатото му обвинение и да му наложи справедливо наказание.

Депозирани са жалба и допълнителна такава от частния обвинител с които се правят оплаквания за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на присъдата в наказателната и в гражданската част. Твърди се, че районният съд не е направил анализ на събраните по делото доказателства, а само декларативно ги е изброил и неправилно е изключил от доказателствената маса част от тях. Твърди се, че не са обсъдени показанията на разпитаните по делото свидетели и не са съпоставени с другите събрани доказателства. Твърди се, че е нарушен и материалният закон, като за съставомерността на деянието по чл.144, ал.3 от НК не се изисква отправените закани да са възбудили основателен страх от осъществяването им. Искане присъдата да бъде отменена с постановяване на нова – осъдителна, с която да бъде уважен и предявения граждански иск.

Въззивният съд, след като се запозна с касационното решение и с материалите към делото, извърши преценката по реда на чл. 327 от НПК, при която съобрази дадените задължителни указания на ВКС за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения. Намери, че за правилно изясняване на делото, както и за изпълнение на дадените задължителни,

съобразно чл.355, ал.1, т.3 от НПК, указания на касационната инстанция, е необходимо да проведе въззивно съдебно следствие. В хода на същото се прочетоха обясненията на подс. К., дадени в досъдебното производство в протокол за разпит на обвиняем от 02.05.2012 г. В съдебно заседание от 15.05.2023г. бе уважено искането на повереника на частния обвинител и граждански ищец да бъдат предявени веществените доказателствени средства, изготвени въз основа на разрешени и използвани СРС чрез прослушване на изготвените и приложени по делото аудиозаписи. Прочетени и приети бяха приложените по делото писмени доказателства.

В хода на съдебните прения пред настоящата инстанция, прокурорът моли да се постанови осъдителен съдебен акт, идентичен с този постановен от Окръжен съд – Пловдив при предходното разглеждане на делото /преди касационната му отмяна от ВКС/.

Адв. С. – повереник на частния обвинител и граждански ищец Л., счита първоинстанционната присъда за неправилна и незаконосъобразна. Иска се присъдата да бъде отменена с постановяване на нова – осъдителна, с която да бъде уважен и предявения граждански иск.

Гражданския ищец и частен обвинител Л. поддържа становището на повереника си.

Защитника на подсъдимия К. – адв. Д., счита първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна и моли за потвърждаването ѝ, като излага съображения в тази насока.

Подсъдимият К. поддържа казаното от неговия защитник. В последната си дума заявява, че е невинен и никога не е правил нищо незаконно. Пледира за постановяване на оправдателен съдебен акт.

Пловдивският окръжен съд, след цялостна проверка на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните и в предмета и в пределите на въззивната проверка по чл. 313 и чл. 314 НПК, намира следното:

Първоинстанционният съд е приел за безспорно установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият С. М. К. е роден на ***година в гр.П., адресно регистриран и живущ в гр.П.,*** гражданин, висше образование, трудово ангажиран – ***по смисъла на Търговския закон и собственик на капитала на Еднолично дружество с ограничена отговорност, разведен, неосъждан, ЕГН *****.

От приетата по делото справка за съдимост / лист 141, т.4 от ДП/ на С. М. К. се установява, че същия към дата 13.02.2012 г. не е бил осъждан, не е бил освобождаван от наказателна отговорност и налагано административно наказание глоба по реда на чл.78а от НК.

След период на съвместно съжителство, подсъдимият С. К. и свидетелката В. Х. Л. (К.а) на 01.03.2008 година сключили граждански брак с

Акт за граждански брак № ***. При сключване на гражданския брак свидетелката Л. приела фамилията К.а, която ползвала до прекратяване на брака с Решение № 4727 от 27.12.2011г. по гр.дело № ***по описа на ПРС / виж лист 14, том 4 от ДП/.

През месец август на 2008 година им се родил син Ге. Подсъдимият С. К. и В. К.а живеели в гр.П., в жилище на подсъдимия К. на ул.“Б. № *“. С тях живеели децата на свидетелката Л. от предишен неин брак – свидетелите М.А. и Е. А.. Децата на подсъдимия К. от предишен негов брак – свидетелите С. С. К. и М. С. К.а живеели в жилище на подсъдимия К. в гр.***.

През месец април на 2011 година, подсъдимия С. К. претърпял „инцидент“ при който бил обгорен и наложило неговата хоспитализация в болнично заведение, продължила до 17 май на 2011 година. По време на „инцидента“, в помещението собственост на Х. Л. – баща на свидетелката В. Л., освен подсъдимия С. К. присъствали свидетелката В. Л., както и нейния баща Х. Л., когото подсъдимият К. в последствие обвинил в умишлени действия спрямо неговата физическа неприкосновеност, изразяващи се в поливане с бензин и запалване. Поради смъртта на Х.Л. юридически отговор със съдебен акт на този казус не е бил даден.

През месец април на 2011 година свидетелката Л. напуснала дома на подсъдимия К. на ул.“Б.“ № * поради влошените отношения между съпрузите К.и. Заедно с децата си – свидетелите М. А. и Е. А. и малолетния Г. К., свидетелката В. Л. заживяла в жилище в гр.***, където живеели и родителите и – Е. и Х. Л.. Свидетелката В. Л. била адресно регистрирана на адрес ***, което жилище било нейна собственост. След напускането на семейното жилище от свидетелката Л., комуникациите между съпрузите К.и не е била прекратена. Същата се осъществявала основно чрез мобилни устройства. Освен осъществяваната комуникация със свидетелката В. Л., подсъдимият С. К. изпращал и писма до сина си Г. С. К. / том 4, лист 35 – 48 от ДП/.

След раздялата между съпрузите К.и, свидетелите С. С. К. и М. С. К. не поддържали отношения със свидетелката В. Л..

По искова молба от свидетелката В. Л. за защита от домашно насилие – психическа и емоционална агресия от страна на С. К., било образувано гражданско дело № 13780 по описа за 2011 година на ПРС, 3-ти гр. състав. По делото в изпълнение на Определение от 26.07.2011г. е била издадена Заповед за незабавна защита от 27.07.2011г. / лист 11, т.4 от ДП/ с която се задължава С. М. К. за въздържание от упражняване на домашно насилие спрямо съпругата си В. К. и сина и Г К.. Така издадената Заповед била надлежно връчена на подсъдимия К. на 05.08.2011г./ лист 8, т.4 от ДП/. По образуваното гр.дело № 13780/2011г. е била издадена на 11.10.2011г. Заповед за незабавна защита с която се забранява на С. М. К. да приближава дома на В. К.а на адрес *** местоработата и и местата за социални контакти до приключване на производството по делото. С Решение № 52 от 30.12.2011г. приключило производството по гр.дело № 13780/2011г. В решението на съда е посочено,

че в съдебно заседание от 17.11.2011г. е бил извършен оглед на мобилния телефон на ищцата / свидетелката Л./ и констатирано получени съобщения от мобилен номер ***** на дати: 29.06, 19.07.28.07. / лист 15, страница втора том 4 от ДП/ съдържащи обидни и нецензурни думи към личността на последната, заплахи, че ще бъде лишена от възможността да вижда детето, включително и такива, че последното е наказвано, заради нея от баща си. По отношение на констатираните като получени съобщения, съгласно Решението на съда: „ в същото съдебно заседание ответника не е оспорил посочените съобщения изхождат от неговия мобилен телефон, нито е отрекъл авторството. Негова защитна позиция се състои в твърдение, че поведението му е провокирано от обидите на ищцата.“. В изпълнение на Решението, на 06.01.2012г. е била издадена Заповед за защита, връчена по надлежния ред на 13.01.2012г. на подсъдимия К.. С Решение от 30.01.2012г. по гр.дело № 13780/2011г. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на Решение № 52/30.12.2011г. и което Решение е неразделна част от Решение № 52/30.12.2011г. С Решение № 610/12.04.2012г. на състав при Окръжен съд гр.Пловдив / лист 20, т.4 от ДП/ е било потвърдено Решение № 52 от 30.12.2011г. постановено по гр.дело № 13780/2011г. по описа на ПРС. Провеждащото се производство по посоченото гражданско дело не ограничило или прекратило комуникацията между подсъдимия К. и свидетелката Л. / виж СТЕ лист 495 – 594, т.2 от наказателното дело/ в която са били коментирани не само въпроси касаещи производството по делото, но и други свързани с отношенията между съпрузите К.и.

По искова молба от 18.08.2011г., за прекратяване на сключен граждански брак, от свидетелката В. Л. е било образувано брачно дело № 14712/2011г. по описа на ПРС, Първи брачен състав. С Решение № 4727/27.12.2011г. е бил прекратен брака между В. К.а и С. К.. С Решението е било предоставено упражняването на родителските права спрямо роденото от брака дете Г. К. на майката В. К.а и определен режим на лични отношения на бащата С. К. с детето . К.. / виж лист 14, том.4 от ДП /. Провеждащото се производство по посоченото брачно дело не ограничило или прекратило комуникацията между подсъдимия К. и свидетелката Л. / виж СТЕ лист 495 – 594, т.2 от наказателното дело/, а както се посочи и по – горе са били коментирани не само въпроси касаещи производството по делото, но и други свързани с отношенията между съпрузите К.и. След констатиране, че Решение от 30.12.2011г., постановено по гр.дело № 13780/2011г. подлежи на изпълнение, на 06.01.2012г. е издадена Заповед за защита, която била връчена на подсъдимия С. К. чрез полицейски служител на 13.01.2012г. На 30.01.2012г., във връзка с поправка на очевидна фактическа грешка е било постановено решение по гр.дело № 13780/2011г., явяващо се неразделна част от Решение № 52/30.12.2011г. по гр.дело № 13780/2011г. на ПРС. Въз основа на решението е издадената на 30.01.2012г. заповед за защита, която е връчена на подсъдимия С. К. чрез полицейски служител на 06.02.2012г.

На 07.01.2012г. по реда на чл.212, ал.2 от НПК, с първо действие оглед

на местопроизшествие и разпит на свидетел, е започнато досъдебно производство № 29/2012г. по описа на Първо РУП Пловдив против неизвестен извършител за извършено на 07.01.2012г. престъпление по чл.330, ал.1 от НК. В хода на производството собственикът на имота – свидетелката В. К.а посочила, че в предхождащ времеви период е получавала заплахи за живота си от подсъдимия К.. С постановление на прокурор при Районна прокуратура гр.П. от 13.01.2014г. е прието, че извършителят на престъпление по чл.330 ал.1 от НК не е установен и при хипотезата на чл.216, ал.1 от НПК са разделени материалите по досъдебно производство № 4/2012г., като с материалите относно престъплението по чл.330, ал.1 от НК е образувано под нов номер досъдебно производство, което е било спряно и изпратено на сектор „ПКП“ при ОДМВР Пловдив за продължаване действията по разкриване на извършителя.

Производството по досъдебно производство № 4/2012г. свързани с обвинението за извършено престъпление по чл.144, ал.3 от НК и по чл.296, ал.1 от НК спрямо подсъдимия К. е продължено.

В хода на досъдебно производство № 4/ 2012г. по описа на сектор „ПКП“ при ОДМВР Пловдив на 12.01.2012г. / лист 145, т.1 от ДП / е бил извършен оглед на представен от свидетелката В. К.а (сега Л.) мобилен телефон, за което действие е бил съставен Протокол за оглед на вещественно доказателство, съгласно който на мобилен номер ***, ползван от свидетелката Л. при оглед на подменю „Входяща кутия“ на меню „Съобщения“ се вижда съобщение от мобилен номер *** с текст: «Hej imate tri dni sas tvqta majka da ni varnete parite koito basta ti vze ot nas. Ako do vtornik ne gi varnete, nito sot nito policia ste vi pomogne. Parvoto preduprejdene ste e vav srqda. Ako otides v policiata vednaga ste ti pokajem koi sme I sumata ste se utroi. Gledame te I dosta krasivi deca imas. Povtarame ti varnete parite I bez policia ste si navredite na vas. Do vtornik sas parite. Majka ti I ti znaete kolko sa basta ti predi da umre vi kaza.», изпратено: 11- 09-2011г., 08:03:38.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: „VREMETO DA VARNETE PARITE NA 13 ISTECHES PARVATA TSCESTITKA VETSCE POLUTSCCIHTE SLEDVAT MNOGO NOVI DOSTA NAD KOETO NI DALZITE STE IZGUBITE.NE VOZETE DECATA SI VAV KOLATA TE NJAMAT VINA POVATARQME VI NE SE SCHEGUVAME. NITO KAMERITE, NITO SOT, NITO POLICIQTA. DAJTE SI NI PARITE MAJKA TI ZNAE KOLKO SA I OT KOJ GI VZE H.. AKO UTRE GI NIAMA NOVA TSCESTITKA”, изпратено: 14-09-2011г., 13:06:43

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер **** с текст: „Skoro majka ti otiva pri basta ti sled tova si ti. Brat ti sigurno ste ni varne parite. Nie zabavqme no ne zabravqme. Pomislete do ponedelnik. Dajte si ni parite.», изпратено: 23-09-2011г., 14:40:42 секунди.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: „Наблюдават се две икони изобразяващи плачещо лице. Много сълзи ще има много от твоите очи ще са голям коледен подарък. Наблюдават се две икони изобразяващи плачещо лице. Очаквай го скоро. Ще го харесах и запомниш. Куриер спесиален ще ти го донесе. Скап е и вечен. Отдавна е подготвен и чакаше да го поискаш. Пристига”, изпратено: 29-11-2011г., 08:27:56 часа.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: Наблюдават се две икони изобразяващи плачещо лице и една изобразяваща смеещо се лице. Подаръка ви тръгна ще е при вас много скоро и е хубав. Купете шампанско да го полее. Наблюдават се две икони изобразяващи плачещо лице.”, изпратено: 29-11-2011г., 13:53:47.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: “Не разбра ли че сас майка ти ви остава много малко живот скоро и двете ще умрете заедно вав един миг и час вие сте мартви вече”, изпратено: 28-12- 2011г., 22:55:51 секунди.

Съгласно протокола, огледът на ВД е извършен за времето от 11 часа и 20 минути до 12 часа и 00 минути.

В хода на досъдебно производство № 4/2012г. по описа на сектор „ПКП“ при ОДМВР Пловдив на 17.01.2012г. / лист 143, т.1 от ДП / е извършен оглед на представен от свидетелката В. К.а (сега Л.) мобилен телефон, за което действие е съставен Протокол да оглед на вещественно доказателство, съгласно който на мобилен номер *** ползван от свидетелката Л. при оглед на подменю „Входяща кутия“ на меню „Съобщения“ се вижда съобщение от мобилен номер *** с текст: „ЗДРАВЕЙ ТЕ ИНФОРМИРАМ ВИ ЧЕ ДО НЯКОЛКО ДНИ ЩЕ БЪДЕТЕ ВИЕ И ЦЯЛОТО ВИ СЕМЕЙСТВО ОПОЖАРЕНИ. ДОСЕГА БЯХА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯТА. СЕГА ДО ПЕПЕЛ ЩЕ ВИ ИЗГОРИМ. БЪДЕТЕ СИГУРНА. ЖАЛКО ЗА ДЕЦАТА НО ТЕ НЯМА ДА НИ СПРАТ НИТО КОЙТО И ДА БИЛО. ДОСТА ВИ ЧАКАХМЕ ВИНАТА Е ВАША. Е ИДВАМЕ ОЧАКВАЙТЕ НИ.“, изпратено: 17- януари - 2012г., 13:12:00.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: „PRAZNUVATE LI VECE L.. NE BARZAITЕ TOLKOVA L..“ изпратено 5 януари 2012г., 11:53:25.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от „С. Германия“ изпратено от номер *** с текст: ”TI NE MOZA LI DA RAZBERES SKORO UMIRAS OT МАКА РО UMRQLATA TI МАЈКА. А SLED NEJA SI TI. NJAMA DA ZIVEETE. OT MEN DA GO ZNAETE. SKORO STE E KRAJQT VI. I NQMA

PROSKA. POSRED BJAL DEN STE E PRED MNOGO HORA. TAKA KRASIVO E IZMISLENO STE E SVETOVEN HIT VAV NOVINITE. MARTVI STE RESENO E BEZ KOMPROMISI”, изпратено: 6 януари 2012г., 09:23:20.

Съобщение от ”С. Германия” от мобилен номер ***с текст: ”kak mislis dali ste te ostavA da zivees.Nqma da zivees.Za posleden pat dokaza tse iskas da umres. As litsno stet te ubia.Uverih se na 100% vetse tse trqbva”, изпратено: 31 декември 2011г., 21:42:13.

Съгласно протокола, огледът на ВД е извършен за времето от 13 часа и 20 минути до 14 часа и 35 минути.

В хода на досъдебно производство № 4/2012г. по описа на сектор „ПКП“ при ОДМВР Пловдив на 31.01.2012г. / лист 144, т.1 / е извършен оглед на представен от свидетелката В. К.а (сега Л.) мобилен телефон, за което действие е съставен Протокол да оглед на веществено доказателство, съгласно който на мобилен номер ***, ползван от свидетелката Л. при оглед на подменю „Входяща кутия“ на меню „Съобщения“ се вижда съобщение от мобилен номер *** с текст: „Vdigni ma**** Pri kogato vze hubavo ti bese hei ne se kri znaem te kade si. da gorite li iskate pak. TOZI PAT KAKTO SPITE . NIE ZABAVAME NO NE ZABRAVAME . ** NAGLA. ZALKO ZA DECATA TE TE PAZENA DO SEGA . DVA DNI IMA OSTE I TIPOMISLI OT DOSTA VREME TE TSAKAME ZA TIA PARI . VZE GI VRASTAI GI ILI.....”, изпратено: 29 – януари – 2012г., 23:36:55.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер*** с текст:“Ама *** nqma kade da se skries znaem vsqka tvoq stapka I tiq dni ste ti pokazem koi sme. Do tuka sas preduprezdeniqata. Zalko za decata ti dano ne postradat. Ti sas sigurnost. I ohrana da ima nqma da ni spre plateno ni e dosta dobre.Osakvai ni tia dni dosta te tsakahme nhe. Prigotv se.”, изпратено на 30 януари 2012г., 01:07:49.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: ”**** vdigas telefona NE.E SKORO NISTO NQMA DA MOZE DA VDIGAS. GOLWAMA IZNENADA SME TI PRIGOTVILI.ZA TEB MOZE DA E SEGA NO KATO VIDIS IZNENADATA STE VTRESTIS.DOSTA BOLEZNENA E I TRAINA.“ изпратено: 30 януари 2012г., 08:09:55.

Съгласно протокола, огледът на ВД е извършен за времето от 17 часа и 00 минути до 17 часа и 50 минути.

На 10.02.2012г. в 06,15 часа със заповед на полицейски служител на основание чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР / редакция на ЗМВР, отм. с ДВ бр.53, 27.06.2014г./, като заподозрян в извършване на престъпление по чл.143, ал.3, вр. ал.1 от НК и чл.330, ал.1 от НК е задържан за срок от 24 часа С. М. К. в помещение за временно задържане на 02 РУП при ОД на МВР - Пловдив / лист 28, т.1 от ДП/.

Съгласно разпоредбата на чл.64 от ЗМВР, действаща към датата

10.02.2012г. „ На лицето, задържано при условията на чл. 63, ал. 1, т. 1 - 5, не могат да му бъдат ограничавани други права освен правото на свободно придвижване. Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.5 от ЗМВР, действащ към датата 10.02.2012г. от момента на задържането си лицето има право на защитник.

На задържаното лице С. М. К. е бил извършен обиск, за което действие е бил съставен Протокол за полицейски обиск на лице / лист 29, 2, Том 1 от ДП/. При обиска са били намерени следните вещи: лична карта на името на С. К., СУМПС на името на С. К., Банкова карта на името на С. К., Международен паспорт на името на С. К., Карта Булстат на името на С. К., Банкноти в различен номинал, портфейл за документи 1 бр., връзка със 7 бр. ключове и 1 бр. сив кръгъл пластмасов предмет тип „чип да входна врата“ свързани с обща метална халка.

С разрешение на съдия при Районен съд гр.Пловдив от 09.02.2012г. / лист 61, т.1 от ДП/ в жилищни помещения и хотелска част, ползвани и стопанисвани от подсъдимия К. и двете му деца, находящи се в *** е извършено следствено действие претърсване от дознател при сектор ПКП на ОДМВР Пловдив и иззети вещи, надлежно удостоверени в протокол за това действие /лист 63 – 64, т.1 от ДП/.

Действието е извършено на 10.02.2012г. от 06,30 часа до 09,15 часа в присъствието на подсъдимия С. М. К.. Препис от протокола е връчен на подсъдимия К.. Не се е установило лицето като задържано такова, да е имало упълномощен защитник или назначен служебен защитник.

На 10.02.2012г. в 06,30 часа със заповед на полицейски служител на основание чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР, като заподозрян в извършване на престъпление по чл.143, ал.3, вр. ал.1 от НК и чл.330, ал.1 от НК е задържан за срок от 24 часа С. С.ов К. в помещение за временно задържане на 03 РУП при ОД на МВР - Пловдив / лист 30, т.1 от ДП/. Съгласно разпоредбата на чл.64 от ЗМВР, действаща към датата 10.02.2012г. „ На лицето, задържано при условията на чл. 63, ал. 1, т. 1 - 5, не могат да му бъдат ограничавани други права освен правото на свободно придвижване. Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.5 от ЗМВР, действащ към датата 10.02.2012г. от момента на задържането си лицето има право на защитник. На задържаното лице С. С.ов К. е бил извършен обиск, за което действие е бил съставен Протокол за полицейски обиск на лице / лист 31-32, т.1 от ДП/. При обиска са били намерени следните вещи: Лична карта на лицето С. С.ов К., мъжки кафяв кожен колан, гланц за устни, връзка с ключове, съдържаща 8 броя секретни ключа, един бр.малко фенерче, един бр. отварачка, един брой сив чип.

С разрешение на съдия при Районен съд гр.Пловдив от 09.02.2012г. / лист 57, т.1 от ДП/ в офис на фирмите собственост на подсъдимия С. М. К. в ***, в присъствието на свидетел С. С.ов К. (син на подсъдимия К.) е извършено следствено действие претърсване и са били иззети вещи надлежно удостоверени в протокол за претърсване и изземване /лист 59–60, т.1 от ДП/ в

който С. С. К. е посочил, че е видял от къде са взети вещите, но не може да каже на кой са. Действието е извършено на 10.02.2012 г. от 07,12 часа и завършено в 08,07 часа. Препис от протокола е бил връчен на лицето С. С. К.. Не се установи лицето като задържано такова, да е имало упълномощен защитник или назначен служебен защитник. На 10.02.2012г. с протокол за доброволно предаване / лист 56, том 1 от ДП/ свидетел С. С. К. в офис на *** е предал на дознател при сектор ПКП на ОД на МВР - Пловдив за нуждите по дознание, БП № 4/2012г. по описа на сектор ПКП, ОДП Пловдив мобилен телефон марка „Айфон“ с ИМЕЙ № *** със СИМ карта с мобилен номер ***.

По досъдебно производство № 4/2012г. по описа на сектор „ПКП“ при ОД на МВР - Пловдив на 10.02.2011г. от разследващ полицай при сектор ПКП при ОД на МВР - Пловдив е бил извършен оглед на ВД – телефон марка „Нокия“ модел 8800, иззет със СИМ карта на Глобул от помещения стопанисвани от подсъдимия С. М. К. /протокол за претърсване и изземване лист 63-64, т.1 от ДП/ и съставен протокол за оглед на ВД /лист 147, т.1 от ДП/ в резултат на което се наблюдават следните интересувачи разследването номера: под позиция 11 – „Ваbта mi - **под позиция 1 2 3 Tatko *** под позиция 125 Tatko Nemska Karta + ***. В хода на проведеното производство е било установено че мобилния телефон предмет на посочения по – горе оглед се използва от М. С. К.а - дъщеря на подсъдимия С. К..

В хода на досъдебно производство № 4/2012г. по описа на сектор „ПКП“ при ОД на МВР - Пловдив на 13.06.2012г. /лист 146, т.1 от ДП/ е извършен оглед на представен от свидетелката В. К.а (сега Л.) мобилен телефон за което действие е съставен Протокол да оглед на веществено доказателство, съгласно който на мобилен номер ***, ползван от свидетелката Л. при оглед на подменю „Входяща кутия“ на меню „Съобщения“ се вижда съобщение от мобилен номер *** с текст: “ZNAJ SAMO EDNO I GO DAI NA POLICIJA DA GO PRO4ETE STE TE OBEZGLJA LI4NO AS I 6TE SE PREDAM SAM”, изпратено: 14-05-2011г., 19:47:46.;

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: „TEZI ROGA KOITO MI PONIKNAHA 6TE GI PODOSTRJA DOBRE R STE RAZPORJA I NECII KOREM4ETA. BADI SIGURNA“, изпратено:14-05- 2011г., 19:49:55.; Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: „SAVETVAM TE DA SI STOI6 PRI EBA4A I IZOB6TO DA NE SE POJVJVAS NA HORIZONTA ZA DA POZIVEE6 O6TE MAL“ изпратено: 14-05-2011г., 19:51:33.;

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер***с текст: “AZ VE4E SAM SE PODGOTVIL ZA ZATVORA OT TAM SE IZLIZA OT GROBISTATA NIKOFA SMJTAM SE SE6TA6 MAJ AAAAAA“ изпратено 14- 05-2011г., 19:52:49.

Съгласно протокола, освен посоченото съобщение в меню „Входяща кутия“ се наблюдава още едно съобщение от номер *** с текст: „Ti mai dosta surovo nakazanie si prosib I bte si go polu4ib do dva dni“, изпратено 15-05-2011г., 13:24:43.

Съгласно протокола огледа на ВД е извършено за времето от 15 часа и 40 минути до 16 часа и 10 минути.

В хода на досъдебно производство № 4/2012г. по описа на сектор „ПКП“ при ОД на МВР - Пловдив, на 14.06.2012г. е извършен оглед на ВД – телефон иззет на 10.02.2012г. от дома на С. М. К. модел „Нokia E52“ за което е съставен протокол за оглед на вещественно доказателство / лист 148, т.1 от ДП / с който е посочено, че от вътрешната страна под зарядната батерия се наблюдава лепенка с изписан върху нея “IMEI ***”. В телефона има поставена СИМ карта с надпис “Globul” и номер “***”. При натискане на ляв бутон “Меню” се влиза в главното меню на телефона. След кликуване веднъж върху икона с надпис “Контакти” се влиза в списък на записаните телефонни номера. Списъка съдържа 477 записа. Наблюдава се запис под номер ** с име “NEMSKIAT MI NOMER” /НЕМСКИЯТ МИ НОМЕР/, на който съответства мобилен номер ***. Наблюдава се запис под номер 67/477 с име “Balhata P.” на който съответства мобилен номер ***. Наблюдава се запис под номер 127/477 с име “****” на който съответства мобилен номер ***. Наблюдава се запис с номер 300/477 с име “***2” на който съответства мобилен номер ***. Наблюдава се запис с номер 358/477 с име “Pin nemska karta” / «Пин немска карта»/ на който съответства мобилен номер***

След кликуване веднъж върху икона с надпис под нея “Съобщения” се отваря падменю “Изпратени”. При натискане на централен бутон “отвори” се влиза в подменюто. Последното изпратено съобщение е до “****” / «В****»/ и съдържа следния текст - “AKO OBI4A6 KAZI NA MAJKA TI DA NE GOVORI PO MOJ ADRES NA VESNIKARKI I MAGAZINERI 4E POLICIJATA BILA PRED VAS ZARAD MENE. NE SI BAR6ETE POSRAMENITE ***SAS MEN.”, / «АКО ОБИ4А6 КАЗИ НА МАЙКА ТИ ДА НЕ ГОВОРИ ПО МОЙ АДРЕС НА ВЕСНИКАРКИ И МАГАЗИНЕРИ 4Е ПОЛИСИЯТА БИЛА ПРЕД ВАС ЗАРАД МЕНЕ НЕ СИ БАР6ЕТЕ ПОСРАМЕНИТЕ ***СЪС МЕН»/, При влизане в “Данни за съобщение” се вижда изписано “дата: 09.02.2012г., време: 15:21”.

Друго от многото запаметени съобщения също е до “****” и съдържа следния текст – “NA 13 ME VIKAT ZA SVIDETEL DA HODJA LI?? NE MI SE HODI MILO AMA????AZ AKO KAJA ISTINATA NJKOJ 6TE PLA4E DRUG 6TE SE RADVA.NE MI SE HODI MILO AMA??KAZI MI TI DE. ” , /”НА 13 МЕ ВИКАТ ЗА СВИДЕТЕЛ ДА ХОДЯ ЛИ?? НЕ МИ СЕ ХОДИ МИЛО АМА???? АЗ К АТО КАЖА ИСТИНАТА НЯКОЙ 6ТЕ ПЛА4Е ДРУГ 6ТЕ СЕ РАДВА НЕ МИ СЕ ХОДИ МИЛО АМА?? КАЖИ МИ ТИ ДЕ”/ При влизане в “Данни за съобщение” се вижда изписано “дата: 08.02.2012г., време: 14:31”.

След кликуване веднъж върху икона с надпис под нея “Медия” се отваря

множество подменюта на меню "Медия". При кликване с бутон "Отвори" върху икона с надпис "Галерия" се влиза в поддиректория. Чрез бутон "Отвори" се влиза в папка "Песни след което чрез натискане на същия бутон се влиза в "Всички песни".

Чрез натискане на бутон "Отвори" се влиза в папка в която има записани Звукови клипове: Звуков клип 02 – от 05.01.2011г., 07:39 РМ; Звуков клип 05 от 22.03.2011г., 10.19 АМ; Звуков клип 06 от 22.03.2011г., 10.23; Звуков клип 07 от 30.03.2011г., 01.47РМ; Звуков клип 08 от 31.03.2011г., 07.31 АМ; Звуков клип 09 от 31.03.2011г., 12.21РМ; Звуков клип 10 от 31.03.2011г., 05.13 РМ; Звуков клип 11 от 31.03.2011г., 05.38 РМ; Звуков клип 12 от 31.03.2011г., 05.54 РМ; Звуков клип 13 от 31.03.2011г., 06.02 РМ; Звуков клип 14 от 31.03.2011, 06.23 РМ; Звуков клип 15 от 01.04.2011, 07.50; Звуков клип 16 от 03.04.2011, 04.46 РМ; Звуков клип 17 от 18.04.2011, 09.29 РМ; Звуков клип 18 от 18.04.2011, 09.51 РМ; Звуков клип 19 от 15.05.2011, 11.22АМ; Звуков клип 20 от 05.07.2011г., 11.24 АМ; Звуков клип 21 от 14.09.2011г., 05.23АМ; Звуков клип 22 от 14.09.2011г., 05.24 АМ; Звуков клип 23 от 14.09.2011г., 05.25 АМ; Звуков клип 24 от 17.09.2011г., 08.41 АМ; Звуков клип 25 от 17.09.2011г., 07.20 РМ; Звуков клип 26 от 17.09.2011г., 08.17 РМ; Звуков клип 27 от 10.11.2011г., 06.31 РМ; При огледа били изготвени запис на СД / лист 149, т.1 от ДП/ на Звукови клипове с № - ра 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. Датата, часа на запис и размера на файла са упоменати срещу всеки клип върху самия диск. Направено е и копие на указателя на телефона ползван от подсъдимия К. лист 150 – 160 т.1 от ДП/.

В хода на досъдебно производство № 4/2012г. по описа на сектор „ПКП“ при ОДМВР Пловдив са представени справки от мобилните оператори действащи на територията на Република България / том 3 от ДП/ в които са били посочени собствениците / титуляри / на чието име се водят установени по делото мобилни номера. Представени са и справки за проведена мобилна комуникация между мобилни номера установено по делото.

От заключението на вещите лица д-р Р. Д. и А. Д. по комплексната съдебно - психиатричната и психологична експертиза / лист 38 – 43 , т.2 от ДП/ става ясно, че подсъдимият С. К. не се води на учет към психиатричен диспансер гр.Пловдив и не страда от психично заболяване. Могъл е да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си към момента на извършване на деянията и към момента на разследването. Може да възприема и възпроизвежда фактите, от значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях. СъС.ието му позволява да участва в наказателния процес. При проведеното психологическо изследване в рамките на експертизата било установено стремеж да дава социално желани отговори и склонност да манипулира околните и събития. Основни характеристики на личността на обвиняемия са изразена тенденция към спонтанна само

реализация, към активно въздействие върху околните, стремеж към завоевателска позиция и лидерство, стремеж да подчинява другите на волята си и изводима ниска подчиненост. Отличава се с висока конфликтност, която не е така явна, но е със склонност да кумулира и по такъв начин създава повишена напрегнатост, както и способства за нарастване на отчуждеността. За него са характерни неустойчива самооценка и повишен самоконтрол. Съдът е възприел и кредитирал в присъдата си заключението на вещите лица като изготвено обективно, с необходимите професионални знания и опит в съответната област.

От заключението на вещите лица д-р Р. Д. и А.Д. по комплексната съдебно - психиатричната и психологична експертиза / лист 26 – 32 , т.2 от ДП/ се е установило, че свидетелката В. Л. не се води на психиатричен учет и не страда от психично заболяване. Могла е да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си към момента на извършване на деянията спрямо нея и към момента на разследването. Може да възприема и възпроизвежда фактите, от значение за делото и да дава достоверни показания за тях, ако желае. СъС.ието и позволява да участва в наказателния процес. Случилото се не е дало отражение върху здравето и, тъй като няма данни да страда от психично или соматично заболяване. Като цяло се старае да се представи в добра светлина и дава социално желани отговори, което определя склонността и към манипулативни действия. Несигурността и в чисто физически аспект я принуждава да търси защита по законоустановения ред.

Съдът е възприел и кредитирал в присъдата си заключението на вещите лица като изготвено обективно, с необходимите професионални знания и опит в съответната област.

В хода на наказателното производство е назначена съдебно техническа експертиза, по която от заключението на вещото лице Й. С. Г. / лист 495 – 594, т.2 от наказателното/ се установи, че мобилен телефон марка „Nokia“, модел E52-1, с IMEI № ***съдържа данни за 507 контакта в паметта на телефона и е представена пълна информация за извлечените и възстановени от паметта на устройството кратки текстови съобщения. Същата е възприета и кредитирана.

Така описаната фактическа обстановка, първостепенният съд е приел за категорично установена след подробен и задълбочен анализ на всички събрани по делото доказателства. Доказателствените източници са обсъдени според действителното им съдържание от първостепенния съд, поради което и оплакванията във въззивната жалба и допълнението към нея, а и в протеста за необоснованост на постановената присъда се явяват неоснователни.

Гореизложената фактическа обстановка проверяваният съд е намерил за несъмнено установена от събраните по делото доказателства и доказателствени средства: - обясненията на подсъдимия С. М. К., дадени в съдебно заседание, показанията на свидетелите: В. Х. Л., **** дадени в

съдебно заседание, от показанията на свидетеля И. Г. А. дадени в досъдебното производство, прочетени на основание чл.281, ал.1, т.4, вр. ал.5 от НПК и надлежно приобщени към доказателствения материал, както и от писмените доказателства, събрани в хода на досъдебното производство, прочетени на основание чл.283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствения материал – заключения по комплексни съдебно психиатрични и психологични експертизи, протоколи за претърсване и изземване с предварително дадено разрешение от районен съдия с разпореждане, протоколи за доброволно предаване, справка съдимост на подсъдимия С. М. К., характеристична справка за подсъдимия, и писмените доказателства, събрани в хода на съдебното следствие, прочетени на основание чл.283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствения материал - заключение от СТЕ.

Направеният доказателствен анализ е подробен, доказателствената и аналитична дейност на съда е правилна и в този смисъл постановената присъда се явява обоснована, споделя се изцяло и от настоящия съдебен състав.

На първо място следва да се посочи, че наведените възражения във въззивната жалба и допълнителна такава от частния обвинител, че районния съд не е обсъдил показанията на разпитаните по делото свидетели и не ги е съпоставил с другите събрани доказателства е неоснователно.

От приетите показания на свидетелите не се установява да е имало реално настъпила промяна в поведението на свидетелката В. Л., произтичаща от приетите на телефона ѝ текстови съобщения. По същество голяма част от показанията на разпитаните свидетели са производни по своя характер, тъй като възпроизвеждат възприятия на лица които не са били очевидци на деянието и поради това следва да бъдат внимателно оценявани наред с другите доказателства по делото. Информацията съдържаща се в тях не е достатъчна, за да се направи единствен и категоричен извод за авторството на деянието, времето през което са отправяни заканите – обхванато от периода включен в продължаваната престъпна дейност, както и тяхното съдържание и по този начин да се разкрият обстоятелства от предмета на доказване. Изложеното се отнася най-вече до показанията на свидетелите К.,В.,А., Е. Л., тъй като тези свидетели са били в по-близки отношения с подсъдимия и жена му.

На второ място настоящата инстанция приема, че първия съд правилно не се е позовал на обясненията на подсъдимия, дадени на досъдебното производство на 02.05.2012г., (л. 93, т.1 от ДП). Посочените обяснения са дадени към момент в който подсъдимият е бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление, извършено в периода 31.12.2011г. – 31.01.2012г. (виж постановление от 10.02.2012г. на л. 93, т.1 от ДП), а съгласно постановление за привличане на обвиняем 28.06.2012г., заканата за убийство е била осъществена с общо единадесет деяния, като в продължаваното престъпление се включва периода от 14.05.2011г. до 31.01.2012г. и именно

този вариант е залегнал в обвинителния акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 287, ал.4 от НПК, когато е изменена съществено обстоятелствената част на обвинението, разпоредбите на чл.279 от НПК не се прилагат преди повдигане на новото обвинение. Това разрешение на закона изхожда от съображението, че обвиняемият може да се въздържа при упражняване на правото си да дава обяснения под заплахата, те да се ползват за обосноваване на новото обвинение.

Съществено изменение на обстоятелствената част по делото е налице, когато се установят нови факти, свързани с времето, мястото или начинът, по който е извършено самото деяние.

В настоящия случай с включването на допълнителни периоди в продължаваната престъпна дейност, без съмнение прокурорът е изменил съществено обстоятелствената част на обвинението в хода на досъдебното производство, като е разширил периода на обвинението. Ето защо, обясненията на К. от досъдебното производство, приобщени чрез прочитането им, следва да бъдат изключени от доказателствата. Настоящият съд намира, че правилото на чл.287, ал.4 от НПК е относимо и към обясненията на досъдебното производство, поради което инкорпорирането на заявеното от К. пред разследващия по реда на т.3 на чл.279, ал.1 от НПК би било незаконосъобразно, тъй като след същественото изменение на обстоятелствената част на обвинението, обясненията, които са били дадени преди изменението не могат да се ползват по отношение на новото по-тежко обвинение.

Следва да се посочи, че дори и обясненията дадени на 02.05.2012г., (л. 93, т.1 от ДП). да бъдат кредитирани като годно доказателствено средство, информацията съдържаща се в тях не е достатъчно ясна и конкретна, за да може съдът да изгради вътрешното си убеждение на базата на посоченото в съответния източник. В посочения протокол за разпит на обвиняем от 02.05.2012г. се твърди, че *„действително в яда си и в афекта си многократно съм я заплашвал. Тогава се чувствах изключително наранен обиден и отчаян. Заявявам, че всичко което съм й писал, не съм имал намерение никога да изпълнявам.“* В заявеното от подсъдимия липсва конкретика и яснота и не може да се направи извод за съставомерно поведение, обхващащо деянията, включени в инкриминираната продължавана престъпна дейност.

На следващо място първия съд, правилно не е кредитирал резултатите от извършените на 10.02.2012г., действия по разследването – претърсване и изземване в помещения обитавани от подсъдимия и неговото семейство, както и в помещения със служебен характер – офиси, ползвани от подсъдимия за дейността на неговите фирми /лист 59-60 и лист 63-64, том 1 от ДП/. Мотивите в тази насока, които се споделят и от настоящия състав са, че проведените следствени действия са извършени в противоречие с разпоредбите на НПК, тъй като на 10.02.2012г. подсъдимият С. М. К. е бил

задържан по реда на чл.63 от ЗМВР и въпреки, че не е бил привлечен като обвиняем, той е имал качество на задържано лице и като такова е имал права, за които не е бил уведомен. Независимо, че тези права са били изписани на втора страница на заповедта /виж лист 28, том 1 от ДП/ за задържане на К., липсва отбелязване за дадена възможност да се запознае с тях и да ги реализира. От друга страна като задържано лице за К., съгласно разпоредбите на НПК, е било задължително участието на защитник при извършване на действия по разследване с участието му.

В разпоредбата на чл.14, ал.2 от Инструкция № Из-1711 от 15.09.2009 г. за оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица в структурите на Министерството на вътрешните работи и реда в тях, действаща към момента на задържането на лицето е посочено, че *„Задържаното лице попълва декларация в два екземпляра, че е запознато с правата си по ал. 1 (приложение № 1), като първият екземпляр се връчва на задържаното лице, а вторият се прилага към заповедта за задържане.“* Неподписването на такава декларация не дава възможност да се докаже дали изрично на лицето са разяснени правата които има при задържане в частност правото да има защитник. Вярно е, че лицето все още не е било привлечено като обвиняем, но същото притежава качествата на *„заподозряно лице“* /действията по претърсване и изземване са действия по разследването/ и като такова също е имал права за които не е бил уведомен от лицето, постановило неговото задържане. По време на 24-часовото задържане подсъдимият е имал правото на упълномощен или служебен адвокат, но при декларирано изрично желание за това. Събраните по делото доказателства сочат, че лицето не е запознато изрично с това свое право. Простото изписване на правата на задържаното лице на втора страница на заповедта /л.28, том 1 от ДП/ не дава основание да се приеме, че лицето е запознато с тях щом липсва изрично волеизявление в тази насока.

Поради изложеното в конкретния случай неучастието на адвокат по време на това задържане и на действие по разследването с участието на обвиняемия, каквото несъмнено е претърсването и изземването нарушава неговото право на защита и съставлява съществено процесуално нарушение, което е неотстранимо към настоящия момент и води до изключването на съответния протокол от доказателствената съвкупност.

По отношение на извършените действия по разследването претърсване и изземване на 10.02.2012г., както и изводите на първия съд, досежно процесуалната годност на протокола за доброволно предаване от същата дата /л. 56, т.1 от ДП/, настоящия състав се солидализира с изводите на първоинстанционния съд, поради което не намира основания да ги преповторя. Не става ясно как по времето през което подс.К. е задържан е предал с протокол за доброволно предаване телефон, като при задържането му е бил извършен обиск за който е съставен съответен протокол и такъв не е констатиран. Необходимо е да се подчертае, че първото претърсване и

изземване е осъществено в присъствието на С. Ст. К., като владеец на помещението, а второто – в присъствието на подсъдимия С. М. К., а в следствие са допуснати допълнително и децата му – С. и М. Първоинстанционния съд е пропуснал да забележи, че С. С. К. е участвал в описаните процесуално – следствени действия – задържан е в 6.30ч., участвал е в първото претърсване и изземване от 07.12ч. до 08.07ч., както и във второто, но от 08.15ч. – т.е. след приключване на предишното претърсване.

Следва да се отбележи, че дори и визираните доказателствени източници да се приемат като допустими и годни от гледна точка на процесуалния закон, то информацията съдържаща се в тях, съпоставена и с останалите доказателства, не дава основание да бъде направен единствен и категоричен извод за авторството на деянието и неговата съставомерност и същите не се отличават с яснота, конкретност и изчерпателност, поради което не могат да бъдат използвани от съда при вземането на решение по вътрешно убеждение.

В хода на проведенето пред настоящата съдебна инстанция съдебно следствие прослушване на ВДС – аудиозаписи, изготвени вследствие на разрешени и прилагани по досъдебното производство СРС не се установи по ясен и категоричен начин съпричастността на подсъдимия в изпращане на съобщенията до частния обвинител и граждански ищец. От аудиозаписите също не се установяват данни за извършено престъпление.

Не е установено и дали има идентичност на ИМЕЙ номерата и картодръжачите, от които се твърди да са изпращани съобщенията.

Наведените твърдения от адв. С., че по наказателното производство са събрани множество преки и косвени доказателства, които по несъмнен начин сочат, че К. е осъществил престъплението са неоснователни. По делото не са събрани достатъчно преки, нито пък система от косвени доказателства, за да се направи единствения възможен извод относно авторството на извършеното деяние, т.е. за доказаност на обвинението по несъмнен начин, както изисква разпоредбата на чл.303, ал.2 от НПК.

От друга страна при така приетата фактическа обстановка не е налице и нарушение на материалния закон. Правилно първостепенният съд е признал подсъдимият С. К. за невинен и го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.144, ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК.

Съгласно константната съдебна практика Престъплението по чл.144, ал.3 от НК - закана с убийство, е квалифициран състав на престъплението по чл.144, ал.1 от НК - закана с престъпление. То се намира в раздел V - "Принуда", а не в раздел I - "Убийство", от глава II от Наказателния кодекс - "Престъпления против личността". Затова с чл.144, ал.3 от НК не се защитава живота на гражданите, а личната им свобода. С извършване на престъплението се цели промяна на поведението и действията на заплашения противно на волята му в исканата от дееца насока. За осъществяване на това

престъпление от обективната страна се изисква обективиране чрез думи или действия на закана с убийство спрямо определено лице, която да е възприета от него и би могла да възбуди основателен страх за осъществяването ѝ. От субективна страна деецът следва да съзнава съдържанието на заканата и че тя е възприета от заплашения като действителна заплаха. Не е необходимо лицето действително да се е изплашило, а само да съществува основание, че заканата би могла да се осъществи.

Тези обстоятелства следва да се преценяват каквито са били по време на извършване на деянието, а не след минаването на определено време. (Тълкувателно решение № 53 от 18.IX.1989 г. по н. д. № 47/89, ОСНК).

Настоящата инстанция намира, че при така установената, безспорна по делото релевантна фактология, в случая не е осъществен от обективна и субективна страна инкриминираният престъпен състав и не е налице закана с убийство, която по съществото си е могла да възбуди основателен страх у пострадалата за осъществяването ѝ.

В конкретния случай не съвсем прецизно обаче е подходил първия съд при обосноваването на особения елемент от обективна страна, а именно, че заканването би могло да възбуди основателен страх от осъществяването му, а не както е приел първия съд *„възбуден основателен страх у заплашената за осъществяване на заканата с убийство“*.

Доколкото поначало, с извършване на престъплението по чл. 144 ал. 3 вр. ал.1 НК обективираната чрез думи или действия закана за убийство, следва да е възприета като реална и можеща да възбуди основателен страх за осъществяването ѝ, приетите за установени по делото фактически положения, включително за трайно влошените отношения между страните не биха могли да формират подобни изводи в конкретния случай. В този смисъл виж (Решение № 107/15.03.2012г. по н.д № 124/2012г. на ВКС, III н.о.)

В очертанията на инкриминирания период не са възникнали каквито и да било нови събития, различаващи се по своята същност и съдържание от предходните установени по делото прояви на К. - нито се е стигало до физическа саморазправа с различни характеристики и интензитет, нито по делото са налице индиции за евентуалната обективна възможност или намерение деецът да приведе в реално изпълнение заканите си - факт, с който е била наясно и частният обвинител Л.. Същата дори е инициирала многобройни контакти с подсъдимия в инкриминирания период, видно от изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, а и от обясненията на подсъдимия.

Сама по себе си словесно изразената закана за убийство, преценявана в контекста на доказаните враждебни, до степен на взаимна неприязън, конфликтни междуличностни отношения между страните, както и съдържанието на обичайния речников фонд, използван винаги и последователно при контактите на подсъдимия и частния обвинител, не

изпълнява обективния критерий за престъпната съставомерност на деянието, ако по съществото си тя не би могла да възбуди основателен страх за осъществяването ѝ. Аргумент в тази насока дава и назначената и приобщена по делото комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на Л. /л. 26 -32, т.2 от ДП/ в която вещото лице е посочило: „Не е склонна да признава собствените си недостатъци. Като цяло винаги се старае да се представи в добра светлина, като дава социално желани отговори, което определя склонността ѝ към манипулативни действия, а оттам и готовността ѝ за пълноценно съдействие. Неразбирателствата започват, когато тя научава, че съпругът ѝ приписва имотите си на неговите деца от предишния брак. По нейни данни става обект на физическо и психическо насилие, в следствие на заплахи и манипулации..... Към момента на изготвяне на експертизата се представя напрегната, неспокойна, тревожна. Въпреки декларираното от нея съС.ие на психическа нестабилност, В. не е потърсила помощ от лекар-специалист.“. Дългия период от време в който отношенията между страните са били влошени, поддържането на комуникация помежду им и липсата на данни за реализация на твърденията от Л. закани не дават основание да се приеме, че в съзнанието на същата съществуват представи, че закана би могла да се осъществи и то по време на извършване на деянието, а не след минаването на определено време. За многобройните инциденти, свързани със силно влошените им отношения, свидетелстват и издадените Заповеди за защита от домашно насилие.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че не е изпълнен състава на престъплението по чл.144, ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК и правилно подсъдимият К. е признат за невинен по възведенето му обвинение.

Правилно е отхвърлен като неоснователен и предявеният граждански иск на В. Х. Л. против С. М. К. за сумата от 3000 лева, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди в резултат на престъплението по чл.144, ал.3 вр. ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

Законосъобразно на основание чл. 190, ал. 1 от НПК е постановено, направените по делото разноси да останат за сметка на държавата.

При извършената служебна проверка, Окръжният съд не констатира да е нарушен материалния закон, да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваната присъда, както и основания за нейното изменение.

С оглед на гореизложеното, настоящата въззивна инстанция намира, че следва да се потвърди изцяло обжалваната присъда, като правилна и законосъобразна, поради което и на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260034 от 12.02.2021 г., постановена по НОХД № 2020/2017 г. по описа на Районен съд - Пловдив - II н.с.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест, като съгласно чл.340, ал.2, пр.2 от НПК за изготвянето му да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____